

Nova številka našega časopisa je pred vami. Upam, da prinaša vsaj nekaj optimizma v teh težkih časih. Optimizma, ki je potreben pri našem pogosto težkem delu. Optimizma, ki je upravičen, glede na preteklo leto. Zakaj? Lani smo vzeli v najem Dom v Slovenj Gradcu, ki je po štirih mesecih že poln. Za primerjavo: drugi potrebujemo za popolnitev najmanj pol leta ali več. To pomeni, da je bil dom potreben, pomeni pa tudi, da je oblika sodelovanja z mestno občino Slovenj Gradec dobro zastavljena. Model , prvi v Slovenji, se je pokazal za uspešnega. Mnogi ga želijo uveljaviti v svojem okolju, tudi z našo pomočjo.

Res pa je, da sama stavba, naj bo še tako lepa še nič ne pomeni, če v njej ne delajo ustvarjalni in predani sodelavci. Taki so našli v naši slovenjegraški enoti, veliko uspehov jim še želim.

Potem: v Črnečah smo bogatejši za prenovljeno kuhinjo, ki bo omogočala stanovalcem boljše storitve, zaposlenim, pa bolj prijazno delovno okolje. Poleg tega , pa smo nadaljevali z uveljavljanjem standarda kakovosti, uspešno smo implementirali plačni sistem, prenovili smo nekatere sobe, obnovili oddelek za dementne. Veliko je torej razlogov za zadovoljstvo in optimizem, še več obvez za dobro delo vnaprej.

Optimizem kalijo le slabe napovedi o nadaljnjem gospodarskem razvoju. Težki časi prihajajo. V domovih za starejše bomo storili vse, da bodo te spremenjene razmere poslovanja naši stanovalci čutili čim manj, tudi zato, ker zanje niso nič krivi.

POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC

Vodja poslovne enote, Marjana Kamnik, univ.dipl.soc.delavka

Locirana je na Celjski cesti v Slovenj Gradcu in je od mestnega središča oddaljena 500m.
V objektu je 92 postelj, 42 eno in 20 dvoposteljnih sob.
Uradno odprtje doma je bilo 16. Septembra 2008.

Na dan starejših, 1. oktobra, smo sprejeli prva dva stanovalca. Danes je dom polno zaseden, v evidencah interesentov za sprejem pa vodimo že 82 prosilcev.
Objekt sestavljata dva bloka, ki ju povezuje stekleni atrij. Iz glavnega vhoda vstopimo v več etažno zastekljeno vhodno avlo z recepcijo, ki je hkrati tudi prostor za srečevanje in druženje stanovalcev, sorodnikov in obiskovalcev in se ponaša z mozaikom akademskega slikarja Karla Pečka.

Prostori za skupne in zunanje dejavnosti se nahajajo v pritličju (iz vhoda avle na desno, dnevni center, delovna terapija, knjižnica, kapelica, jedilnica v kateri strežemo hrano zunanjim uporabnikom in kuhinja, ter na levo fizioterapija, ambulanta, zdravniška ordinacija in pedikura).

Zdravstveni oddelek ima ločen vhod, tako, da se lahko uporablja tudi za zunanje uporabnike.

V pritličju se nahaja še enota za 14 stanovalcev z demenco. V enoti uvajamo podoben koncept dela s stanovalci z demenco, kot se izvaja v matičnem domu. Glede na to, da je v pritličju in da je nezaklenjen poskušamo zagotavljati številčnejšo in stalno ekipo.

V prvem nadstropju se nahajajo stanovanjski prostori oz. bivalne enote »gospodinjske skupnosti«.

Bivalna enota obsega večnamenski prostor s čajno kuhinjo, kjer stanovalcem strežemo obroke, centralno kopalnico, shrambo za čisto in umazano perilo in prostor za medicinsko sestro oz. zdravstvenega tehnika.

Vsaka soba ima lastno kopalnico, ki je primerna tudi za invalide.

Vse sobe so dimenzionirane tako, da je možno izvajati nego in oskrbo stanovalcev v različnih kategorijah oskrbe.

V vseh sobah in kopalnicah so signalno klicne naprave.

Bivalne sobe so opremljene z instalacijo za TV, radio, telefon in internet.

Velikost objekta je 3748m.

Koncept dela v poslovni enoti Slovenj Gradec so stanovanjske enote ali gospodinjske skupnosti.

Prednosti in posebnosti koncepta so poudarjena vloga gospodinje, zagotavljanje individualnih potreb stanovalcem, stanovalci se med seboj dobro poznajo in čutijo pripadnost skupini. S tem dobijo večji občutek varnosti, vzpodbuja in vzpostavlja se medsebojna pomoč, večja je razvidnost sprememb in hitrejšje odzivanje nanje. Ponujena je možnost prehranjevanja v skupini tudi težje pomičnim stanovalcem, okolje je vzpodbudno za sodelovanje svojcev, vzpodbujajo se skupne aktivnosti kot na primer: vključevanje v vsakdanja opravila, skupna praznovanja...

V poslovni enoti nas je trenutno zaposlenih 32 delavcev. Fizioterapevtka in delovna terapevtka v poslovno enoto prihajata 2-3 krat tedensko. Sedem delavk je vključenih v program javnih del – individualna pomoč stanovalcem. Končno število redno zaposlenih bo 39. Sedem zaposlenih se nas je prestavilo iz matične hiše.

Glede na to, da večina zaposlenih še ni bila zaposlena v socialnovarstvenem zavodu smo začeli z usposabljanjem pred sklenitvijo delovnega razmerja. To so bila osnovna usposabljanja oz. podajanja osnovnih informacij o institucionalnem varstvu starejših.

Trenutno zaključujemo usposabljanje po programu »Učeča se ustanova«, nadaljujemo usposabljanje za delo z osebami z demenco, gospodinje in bolničarke se srečujejo na superviziji, ta mesec pa je pričela z delom že prva samoocenjevalna skupina procesa uvajanja kakovosti E-Qalin.

Stanovalcem ponujamo različne aktivnosti. Dnevno se lahko vključujejo v delovno terapijo, dvakrat na teden k telovadbi, v pevski zbor, likovno skupino, bralno uro in zgodovinski krožek. V sodelovanju s knjižnico Ksaverja Meška bomo pričeli z dnevom knjige.

Vključeni smo v projekt »Z roko v roki«, torej sodelujemo z vrtci, osnovnimi šolami, obema gimnazijama in domom starejših Na Fari.

Veliko stanovalcev se vključuje v organizirane aktivnosti, še posebej telovadbi, tako, da jo je morala fizioterapevtka že prestaviti v jedilnico doma.

Sicer pa vzpodbujamo druženje po enotah. Stanovalci se veliko družijo ob kavi, se obiskujejo, igrajo karte in družabne igre.

Po šestih mesecih delovanja poslovne enote lahko rečemo, da smo s procesom dela zadovoljni..

Uporabnikom ponujamo in zagotavljamo vsakodnevno individualno socialno in zdravstveno pomoč, ki jo potrebujejo in si jo poleg osnovne ponudbe zbirajo sami.

Komisija, ki je izbirala delavce za poslovno enoto je imela veliko dela, saj se je na razpisana delovna mesta prijavilo več kot 400 kandidatov. Opravila je izjemno pomembno delo in izbrala večino kandidatov z občutkom za delo s starimi, kar že kaže pozitivno klimo v enoti.

Začetek je bil težak.

Brez pomoči sodelavcev iz matičnega doma in podpore direktorja gospoda Srečka Mlačnika bi bil še težji.

Enota postaja prepoznavna institucija v mestnem okolju.

INTERVJU Z NAJSTAREJŠO STANOVALKO

Zavedam se, da je na vseh področjih potrebno postopke nadgraditi in jih sproti prilagajati glede na potrebe in želje stanovalcev, njihovih sorodnikov in okolja; zavedam se zahtevnih nalog, ki nas čakajo in verjamem, da jih bomo zmogli – SKUPAJ!

PRIREDITVE IN AKTIVNOSTI V ENOTI SLOVENJ GRADEC

Ivica Peruš, delovna terapevtka

Kar nekaj stanovalk in stanovalcev je že hitro po vselitvi v dom praznovalo svoje rojstne dneve. V oktobru sta bila dva, v novembru jih je bilo šest, v decembru trije. Prvo skupno praznovanje, ki bo v naši enoti na dva meseca, je bilo v februarju, ko so praznovali slavljenici rojeni januarja in februarja.

Prvo druženje stanovalcev je bil kostanjev piknik v mesecu novembru. Pobudo zanj je dal hišnik Mirko, ki je poskrbel za kostanj, žar in oglje.

V tednu pred prvo adventno nedeljo smo v delavnici izdelovanja adventnih venčkov sami izdelali venčke za vsak oddelek v barvi oddelka in bili ponosni na svojo prvo dekoracijo.

Z vodjo kuhinje smo se dogovorili, da bomo stanovalci in delavci pecivo in kekse za prihajajoče praznične dni spekli skupaj. Sedem različnih vrst keksov smo tako spekli na treh delavnicah na treh oddelkih. Mamljivo je dišalo po celem našem domu in tudi zunaj njega.

Gledališka skupina Kulturnega društva Slovenj Gradec nas je konec novembra popeljala v svet scenske umetnosti. V jedilnici doma je pred nami zaživela Molierova srednjeveška komedija Izsiljena ženitev.

Pred prihodom Miklavža smo postavili in okrasili novoletne jelke. Veliko v galeriji, malo manjše pa na vsakem oddelku in v jedilnici. Vsaka se je bleščala v barvi oddelka.

Na Miklavžev večer je Miklavž v spremstvu angelčka, parkeljna in starke Zime skromno obdaril vse stanovalce in najmlajše otroke naših delavk.

Sredi decembra smo se v kratkem kulturno zabavnem programu in nato še v delavnici izdelovanja Božičkov družili z mladimi člani RK – območnega združenja Slovenj Gradec.

Krajši zabavni program pa so nam predstavili tudi naši najmlajši sosedi, otroci vrtca Polje. Stanovalce, njihove sorodnike in naše delavce smo povabili na Božični koncert 22. decembra. V njem so nastopili dramsko recitacijska skupina Korenine – stanovalci iz doma Črneče, ki ju vodita prostovoljki Anica in Olga, MePZ delavcev iz Črneč ter Mojca in Milan Kamnik.

Božični večer smo si polepšali s sveto mašo – polnočnico, ki jo je daroval gospod Peter Leskovar.

Leto smo zaključili s slavnostno silvestrsko večerjo, ko so se stanovalcem pridružili tudi njihovi sorodniki. Ob spremljavi na klaviaturah z Gorazdom Čepinom je pela zdaj že naša animatorka Jana. Nazdravili smo si s šampanjcem, prižgali iskrice in z lepimi željami vodje enote, gospe Kamnik, bili pripravljeni stopiti v novo leto.

V januarju sta zaživeli tudi dve redni tedenski aktivnosti. Obe sta deležni precejšnega zanimanja s strani stanovalcev. To sta pevki zbor, ki ga vodi Jana in se z navdušenjem pripravlja na svoj prvi nastop na reviji pevskih zborov socialnih zavodov Slovenije ter likovni krožek, ki ga vodi prostovoljec Peter Štrigl.

Kulturno pa smo počastili Slovenski kulturni praznik. V programu ob odprtju razstave likovnih del štirih članov Društva koroških likovnikov je zapel ŽPZ Solzice iz Kotelj, v sklopu projekta Z roko v roki pa so v programu sodelovali z branjem poezije Slovenke leta Neže Maurer, dijaki gimnazije Slovenj Gradec.

Na zadnjem srečanju skupine »Peca« v septembru 2008, je nam gospod Ivan Srebotnik prebral svojo pesem, ki jo je spisal v čast novemu Domu starejših občanov v Slovenj Gradcu. Z veseljem se je preselil v svoje mesto in bil eden izmed prvih stanovalcev tega lepega doma. Tako se glasi njegova pesem:

GOSPOD SREBOTNIK, DRUGI Z DESNE Z ŽUPANOM IN HČERKAMA

V LEPEM MESTU OB MISLINJI POD URŠLJO GORO

NOVI DOM KOROŠKIH STAROSTNIKOV STOJI.

TO PODRUŽNICA JE IZ ČRNEČ OB DRAVI,
KI PO TEJ DEJAVNOSTI SLOVI.

PRIJAZNE SOBE, PROSTORI IN BALKONI
Z RAZGLEDOM LEPIM NA BLIŽNJE HRIBE IN NARAVO, VSE,
KI ŽIVELI BOMO V DOMU,
ŠE POSEBEJ VESELI.

OSEBJE IN UPRAVA DOMA,
Z DOLGOLETNO PRAKSO IZ ČRNEČ,
PA STA ŠE ZAGOTOVILO,
DA BIVANJE V TEM DOMU
BO ZAGOTOVO MARISKOMU VŠEČ.

Tele verze sem skoval in jih povedal ob otvoritvi doma starostnikov, 1. Oktobra, ko sem se vselil med prvimi stanovalci. Od takrat je minilo že pol leta in verjetno bi se danes večina

mojih sostanovalcev strinjala z mano, če zapišem, da je bivanje v tem domu, vsaj mnogim med nami, všeč.

Prostori so svetli, osebje prijazno, dobra hrana in organizacija. Vsi se trudijo, da bi nam nadomestili pravi dom in da bi se počutili čimbolj domače.

Okolica doma nudi vrsto kratkih sprehajalnih poti za vse tiste, ki smo še gibalno sposobni, pa čeprav s podporo palice. Prijetno se je sprehoditi ob potočku Homšnica, zelo blizu je glavni mestni trg in kar čez cesto trgovina TUŠ. Pogled iz moje sobe seže celo na Legen, kjer je še vedno moj pravi dom. Tja se vračam skoraj vsak vikend in ob praznikih, ko pridejo moji najbližji iz Ljubljane. Ob lepem vremenu se potrudim celo do gostilne Marčič, kjer so vsak teden šahovski turnirji. Šah je še vedno moja velika ljubezen in če imam priložnost za igro, z veseljem treniram sive možganske celice. Ob slabem vremenu so moje sprehajalne poti svetli in prostorni hodniki v domu, v sobi, pa večino časa rešujem križanke.

Tudi sicer v domu nikomur ne bi smelo biti dolgčas. Večkrat mesečno potekajo kulturne prireditve in razni družabni dogodki. Obiščejo nas pevci, gledališčniki, razveseljujejo nas nastopi otrok...

Stanovalci se lahko tudi sami poskusijo v petju, slikanju, ročnih delih...

Naj zaključim z željo, da bi se zgradilo še več podobnih domov za starejše. Ni se lahko na stara leta preseliti v svoj » drugi dom«, zato je tem bolj pomembno, da je ta prijazen, bivanje pa čimbolj udobno in prilagojeno sposobnostim in željam starejših.

Žalostno pa je, da je vedno več tistih, ki si zaradi nizkih pokojnin, bivanja v takem domu ne morejo privoščiti in morda tudi tistih, ki imajo še vedno predsodke in ne morejo niti pomisliti na to, da bi se na stara leta, ko je res težko bivati sam in skrbeti zase, preselili v dom starostnikov.

ODHOD V DOM STAROSTNIKOV

Anica Urbašek, stanovalka

Težko se je odločiti za odhod v DOM, (kakor ga bom imenovala v nadaljevanju).

Leta bežijo in čas prihaja za zadnjo samostojno odločitev. Torej, nov DOM so zgradili v Slovenj Gradcu. Jaz kot jaz, moram preizkusiti, kako je to, če se odlepiš od stalnega domovanja, vse pustiš in vrat na nos odideš v novi dom.

Lep je, prekrasen, udoben, vse imaš kar si lahko poželiš. Ni se kaj pritoževati. Jaz pa tako rada živim v družbi. Nikjer mi ni dolgčas. Vedno imam ljudi okrog sebe. Zaposlitev si najdem, ko bi še ne vem kaj bilo. Moj način življenja je tak, da ne morem biti sama, pa čeprav včasih rada bežim v samoto.

Trije meseci so minili, odkar sem v domu. Na to domsko življenje sem se tako navadila, tako da imam občutek, kot da sem že od nekdanj tu. Vedno se kaj dogaja. Kar pogosto so razne prireditve in družabni dogodki, ki se jih rada udeležim.

Uživam!

ZAGOTAVLJANJE KVALITETE V DOMU

Marina Oderlap, koordinatorka kakovosti

V skladu s filozofijo E-Qalina v našem domu vodimo politiko kvalitete. Storitve so usmerjene na potrebe naših stanovalcev, ki pa jih tudi v največji meri spodbujamo v sodelovanje in soodločanje. Naš cilj je zadovoljen stanovalec. Prav tako pa E-Qalin ne pušča v ozadju zaposlenih v ustanovi. Zaveda se, da le zadovoljni kader lahko v največji meri in kar se da uspešno dela in soustvarja kvalitetno življenje v domu. V preteklem letu smo tako zaključili prvo obdobje dela z E-Qalinom. Za to obdobje lahko rečemo, da je bilo zelo delovno, polno novih spoznanj in povezovanj. Oblikovalo se je šest skupin za samoocenjevanje, katerih člani so pod vodstvom moderatorjev ocenjevali področja dela v domu oz. kriterije: Prehrana, Komunikacija, Sprejem, Praktikanti, Informacije za delavce, Združljivost družine s poklicnim delom, Izobraževanje, Lastna odgovornost, Vizija, Udeležba /svojci, Sodelovanje z mediji in druge. Skozi proces ocenjevanja so zaposleni, stanovalci in svojci spoznavali delovanje doma, ocenili procese in dajali predloge za izboljšave. Kot rezultat samoocenjevanja smo dobili ocene obravnavanih kriterijev in kazalnikov, ki so bile dobre, saj prevladuje ocena visokega razvojnega stadija, oz. visoke stopnje razvitosti. Poleg samih ocen pa so velikega pomena številni predlogi, usmeritve in opažanja, ki smo jih lahko zbrali kot rezultat dela na skupinah. Predloge za spremembe in druge težave smo obravnavali v okviru osrednje skupine in jih posredovali vodjem služb v domu. Prav tako pa smo se odločili za ustanovitev dveh projektnih skupin s področja Prehrane za stanovalce in s področja Informacije / komunikacija za delavce.

Letošnje leto smo začeli delovno. Izbrali smo nov sklop kriterijev, oblikovali skupine za samoocenjevanje in se v tej smeri tudi izobraževali. Ker smo v začetku tega leta pridobili nov prostor za izobraževanja smo lahko predavateljem prisluhnili kar v domu samem. Izobraževanje "NARAVNANOST NA STANOVALCE IN PROCESE" je potekalo v sklopu trikrat po dva dni. Bilo je zelo kvalitetno pripravljeno, z veliko izkustvenimi vajami in delom v skupinah. Vključeni so bili predstavniki vseh delovnih področij doma. Spoznali smo Organizacijsko kulturo doma, naša prepričanja in vrednote, ki nas vodijo pri delu, naravnost vsakdanjega dela na individualne potrebe stanovalcev... Odigrali smo kar nekaj izkustvenih vaj, skozi katere smo spoznali naše delovanje in se učili novega: vaja z gumbi (strukture in odnosi v domu), igra vlog, vaja s stoli (timsko delo), vaja z vedrom in vrvico (timsko delo)...

Naša želja je, da se oblikuje kultura temeljnih vrednot E-Qalina, se še poveča zavedanje pomena naravnosti na stanovalce in procese, se uči in prepozna nov način dela za obvladovanje kakovosti, ter se dom prepozna kot učeča se organizacija. V ta namen se je način dela in model kakovosti prenesel tudi v PE-Slovenj Gradec. Zavedamo se pomena zagotavljanja kvalitetnih storitev in se skupaj z vami sorodniki in širšim okoljem veselimo sodelovanja, skupnega dela in druženja v našem domu.

**Kakovost predstavlja zgodbo,
ki nima konca in jo je treba vsak dan nadaljevati,
s pripovedovanjem, zapisovanjem in skupnim soustvarjanjem...**

PROJEKT Z ROKO V ROKI

Maja Jamnik, prof. nemškega jezika in zgodovine

PROFESOR JAMNIKOVA DRUGA Z LEVE

Na Gimnaziji Slovenj Gradec vsako leto kot obvezno izbirno vsebino ponudimo tudi humana dela. Tendencia dijakov za vključitev je vedno večja, smo se odločili razširiti število in vsebino aktivnosti v domovih za ostarele ter skrb za starejše prenesti tudi na mlajše generacije otrok. Tako je iz ideje nastal načrt za projekt, ki smo ga prijavi na javni razpis Ministrstva za šolstvo in šport za izvajanje projektov s področja državljskih in socialnih kompetenc za obdobje 2008 – 2010.

Poimenovali smo ga Z roko v roki, saj gre za medgeneracijski projekt, ki si prizadeva vzpostaviti in razširiti solidarnost in sožitje med generacijami v okviru aktivnega in kreativnega preživljanja prostega časa.

Zaradi demografskih sprememb, ko prihaja do zniževanja rodnosti in staranja prebivalstva ter današnjega hitrega načina življenja in dela, ki prekinjata stik med generacijami ter rahljata medgeneracijske odnose, je potrebno iskati rešitve za vzpostavitev solidarnosti in sožitja med generacijami. Brez tega namreč ni mogoče pričakovati uspešnega in uravnoveženega razvoja sedanjih družb. Pri njihovem iskanju in oblikovanju pa morajo aktivno sodelovati vse generacije in vsi družbeni deležniki.

Pri tem so spoštovanje, strpnost, solidarnost in druge osnovne socialne vrednote tiste, ki pomenijo ključen korak v doseganju sožitja med ljudmi različnih generacij. Te pa se ne razvijejo čez noč. Potrebno jih je začeti gojiti že zelo zgodaj, pri majhnih otrocih, jih negovati, spodbujati, ceniti, osmišljati in ustvarjati pogoje za njihov razvoj pri malo večjih otrocih in z njimi ovrednotiti svoje življenje, pri tistih največjih otrocih v srcu, sicer že starostnikih.

Projekt »Z roko v roki« spodbuja in prispeva k razvoju raznovrstnih kompetenc – poleg socialnih kompetenc vključuje tudi sporazumevanje v maternem jeziku, samoiniciativnost, kulturno zavest in izražanje ter digitalno in informacijsko-komunikacijsko pismenost.

Začrtali smo ga zelo praktično: v obliki številnih delavnic, v katerih bodo poleg stanovalcev doma starejših aktivno sodelovali še vrtčevski otroci, učenci osnovnih šol ter dijaki gimnazij. Potekal bo dve šolski leti in se zaključil 1. oktobra 2010, na dan starostnikov, z zaključno konferenco. V tem času pa se bo odvila vrsta aktivnosti: življenje v preteklosti, tečaj nemškega jezika, pozdrav pomladi, tombola, zdravilna zelišča, božično-novoletna prireditve, olimpijada starih iger, peka peciva in številne druge. Vse aktivnosti spremljata medijski skupini slovenjgraške in ravske gimnazije. Njuna naloga je fotografirati ter beležiti utrinke sodelujočih, naknadno pa gradivo urediti ter objaviti na spletni strani.

Do sedaj pa se lahko pohvalimo z izdano brošuro o samem projektu ter našim logotipom, ki sta ga oblikovala dijaka Gimnazije Slovenj Gradec Tilen Markelj in Jernej Fink. Slednjemu gre tudi vsa zahvala za grafično podobo že prej omenjene brošure. Ta logotip nas bo spremljal skozi ves projekt in lepo ponazarja glavno temo - medgeneracijsko sožitje.

Z veseljem ugotavljamo, da so se skoraj vsi sodelujoči odločili, poleg načrtovanih aktivnosti izpeljati še vrsto dodatnih (zbiranje knjig za knjižnico doma v Slovenj Gradcu, izdelovanje pikapolonic, pomoč na reviji pevskih zborov vseh domov Slovenije ter druge družabne prireditve).

Večina aktivnosti poteka na sedežih obeh zunanjih partnerjev – **Koroškega doma starostnikov Črneče ter njegove enote v Slovenj Gradcu** ter Doma starejših Na Fari. Nekajkrat pa bodo starostniki obiskali tudi katerega izmed osmih konzorcijskih partnerjev projekta - Gimnazijo Slovenj Gradec, Gimnazijo Ravne na Koroškem, Prvo osnovno šolo Slovenj Gradec, Druga osnovno šolo Slovenj Gradec, osnovno šolo Neznanih talcev Dravograd, osnovno šolo Franja Goloba Prevalje, Vzgojno varstveni zavod Slovenj Gradec ter vrtec Dravograd.

Poleg vseh vidnih rezultatov projekta, kamor lahko štejemo tako olimpijado starih iger, kot tudi razne družabne prireditve ter izdane brošure, je naš glavni cilj to, da smo in bomo z roko v roki dosegli zadovoljstvo vseh sodelujočih ter v njih vzbudili nepopisno lep občutek ob spoznanju, da smo za nekoga naredili nekaj obojestransko koristnega.

SODELOVANJE PO PROJEKTU Z ROKO V ROKI

Marjeta Podgoršek Rek, prof.geo. – zg.

Danes se življenjska doba daljša. To povzroča nove probleme kot so pokojnine, kako preživeti obdobje po koncu službe in kaj v tem obdobju početi. O tem se pogovarjamo pri pouku državljske vzgoje in etike v 8. razredu OŠ. Govorimo o generacijah, njihovih značilnostih, pomenu ter problemih. Kot bivša učenka vem, da je lahko pouk zelo dolgočasen, kot učiteljica pa vem, da ga lahko popestrim tudi z obiskom v Domu starostnikov v Črnečah. Učenci spoznajo način življenja v Domu in spoznajo, da to ni bolnica, ampak ustanova, kjer lahko ljudje aktivno preživljajo tretje življenjsko obdobje. Izgubijo se predsodkov, ki so veljali v preteklosti.

Hvala za lep sprejem.

STANOVALKA GOSPA POPRASK PRIPOVEDUJE

DOM STAROSTNIKOV

Saša Poročnik, 8.c (OŠ Neznanih talcev Dravograd)

V petek, dne 5. decembra, smo se učenci skupaj z učiteljicami odpravili v Črneški dom starostnikov. Nekaj tednov nazaj smo se pri pouku državljske vzgoje in etike pogovarjali o generacijah. Dve generaciji (mlajšo in srednjo) smo že spoznali, starejšo generacijo pa smo želeli spoznati bolje. Doma imamo dedke in babice, vendar je življenje v Domu nekaj drugega, tako smo vsaj mislili.

Zjutraj nas je pred Domom pričakala ga. Manca, socialna delavka. Pospremila nas je do jedilnice, kjer smo imeli predstavitev Doma. Izvedeli smo marsikaj zanimivega. Pokazali so nam izdelke, ki jih pridno pletejo stanovalci skozi vso leto. Predstavile so se tudi gospe, ki v Domu ne samo stanujejo, ampak tudi aktivno živijo, tako da skoraj nimajo časa. Sodelujejo na raznih delavnicah, telovadbi, pevskem zboru ali v skupinah za samopomoč. Nato smo se razdelili v dve skupini. Odšli smo na ogled prostorov. Prostorji so super opremljeni, kot stanovanje, in vsak lahko v svoji sobi počne, kar želi. (predstavljala drugače.

Po končanem ogledu smo se vrnili nazaj v prostor, kjer smo se poslovili in se zahvalili drug drugemu. Tudi postregli so nas. Ogled se nam je zdel nekaj odličnega. Vesela sem, da imamo takšne ustanove, saj menim, da naši pradedje in prababice najdejo tam ponovno voljo do

življenja, naučijo se mnogih novih stvari in si tako krajšajo svoje dneve. Mnogi so doma osamljeni in se počutijo odveč. Najlepše je povedala svoje občutke gospa, ki je rekla: »Zjutraj se zbudim in vidim sestro. Ta se mi nasmeji in reče dobro jutro. Takrat mi je najlepše.« Meni osebno je bil ogled zelo všeč. Mislim, da so tudi moji sošolci podobnega mnenja.

PREDSTAVITEV DELOVNE TERAPIJE

LEPO VAS POZDRAVLJAM DRAGI UČENCI DRAVOGRAJSKE ŠOLE:

SEM JURHAR ROZI, STANOVALKA TEGA DOMA, TU SEM ŽE TRETJE LETO IN NE OBŽALUJEM DNEVA, KO SEM PRIŠLA SEM. LEPO SKRBIJO ZA NAS. IMAMO ORGANIZIRANE SKUPINE, KI SE VSAK TEDEN DRUŽIMO IN TUDI RAZVEDRIMO. DOM ORGANIZIRA RAZNE IZLETE, PIKNIKE, PA TUDI NASTOPAJO RAZNI PEVCI, IGRALCI, PLESALCI IZ BLIŽNJIH KRAJEV IN NAM V VESELJE IN NJIM ZADOŠČENJE, DA SMO VSI ZADOVOLJNI.

IMAM 8 VNUKOV IN 12 PRA-VNUKOV, SINA, KI SO MI VSI V VELIKO VESELJE. PA TUDI VELIKO ZNANCEV IN PRIJATELJEV IZ DOMAČEGA KRAJA, KI ME REDNO OBISKUJEJO.

VRTEC NA OBISKU V DOMU STAROSTNIKOV

Vzgojiteljica, Valerija Pesičer

V okviru projekta Z roko v roki so nas stanovalci Doma starostnikov v Črnečah povabili na skupno bralno uro. Zaradi izredno slabega vremena smo si že skoraj premislili, ker pa so nas starostniki željno pričakovali, smo se potrudili in težavo premostili tako, da smo se v Dom odpeljali s kombijem.

Ob prihodu so nas pričakali: socialna delavka, ostali zaposleni in seveda stanovalci, vsi zbrani v jedilnici. Otroci so najprej opazili čudovito okrašeno novoletno jelko, ki jih je navdušila. Na začetku so nam prebrali dve praznični zgodbi, ki smo ju vsi skupaj z zanimanjem poslušali. Nato smo bili na vrsti otroci iz vrta. Zapeli smo nekaj zimskih pesmi. Naslednji so bili na vrsti stanovalci Doma, kateri so nam zapeli pesem Prišla bo pomlad. Za konec pa smo vsi skupaj poskusili zapeti pesmico Mi se imamo radi.

Pred obiskom oskrbovancev Doma so otroci z mojo pomočjo izdelali novoletne voščilnice, z zimskimi motivi. Te voščilnice smo razdelili med prebivalce Doma starostnikov in slednji so jih sprejeli z velikim veseljem.

Na koncu pa smo se med sproščenim klepetom okrepili s sladkarijami, s katerim o nas pogostili.

Za otroke je bilo srečanje s starostniki zanimiva izkušnja, pa tudi starostniki so bili veseli otroškega živžava. To srečanje je bilo uvod v vsa prihodnja druženja. In upam, da jih bo veliko...

OTROŠKI UTRINKI:

Nejc: Všeč mi je bilo, ko smo peli.

Simon: Všeč mi je bila moja mama, pa jelka.

Nika: meni so pa bili všeč bomboni.

Neja: Ko so nam peli, je bilo lepo.

Nuša: Meni je bilo všeč, ker smo mi njim zapeli.

TELESNA AKTIVNOST STANOVALCEV Z OSTEOPOROZO

Vesna Gologranc, dipl.fizioterapevtka

Po definiciji je osteoporoza sistemska, degenerativna skeletna bolezen, za katero sta značilni nizka kostna masa in okvara kostnega tkiva s posledičnim povečanjem kostne krhkosti in večjo občutljivostjo za zlom.

Zaradi izgubljene kostne mase lahko zlome povzročijo že večje obremenitve in manjše poškodbe. Najpogostejše so to zlomi koželjnice tik nad zapestjem, vretenc ali kolka. Osteoporoza je do 70. leta starosti 6 krat pogostejša pri ženskah, po 70. letu je pogosta tudi pri moških, vendar je razmerje še vedno 2:1 v prid ženskam. V Sloveniji si zlomi kolk na leto približno 1000 žensk, starejših od 60 let. Med starejšimi ljudmi je to ena najbolj razširjenih kroničnih bolezni. Telesna dejavnost v otroštvu pomembno poveča največjo kostno maso. Izgradnja kosti je neposredno odvisna od mehanične obremenitve nanjo. Pri odraslih telesna dejavnost ohranja oz. povečuje gostoto kostne mase v obremenjenih delih kosti. Povečana telesna dejavnost poveča mišično moč in izboljša koordinacijo, kar dodatno zmanjša nevarnost zlomov zaradi padcev. Nepokretnost je izrazit dejavnik tveganja za razvoj osteoporoze, na trdnost kosti pa slabo vpliva tudi preveč počitka, zlasti ležanja v postelji.

V letu 2008, se je tako v prostorih fizioterapije, organizirala vadba za stanovalce z osteoporozo. Srečujemo se 2 x tedensko (ponedeljek, sredo) po 45 min, kjer delamo predvsem na krepitvi rok in ramenskega obroča, ter na kondiciji nog. Vadba je prilagojena potrebam in težavam stanovalcev. Vaje izvajamo sede, pri tem pa uporabljamo različne pripomočke kot so žoge, trakovi in palice.

Vadba v poznem življenjskem obdobju ob zadostnem vnosu kalcija in vitamina D verjetno zmerno upočasni zmanjševanje kostne mase. Seveda pa lahko telesna vadba v poznem življenjskem obdobju, tudi po 90. letu starosti, za 2-krat poveča mišično maso in mišično moč, pri šibkejših pa je lahko to povečanje še večje.

ROJSTNI DNEVI

Ivica Peruš, delovna terapevtka

APRIL 2008

Praznovalo je 25 stanovalcev.

- 2.4. 95 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Mara Glušič
- 13.4. 60 let je praznovala najmlajša stanovalka v tem mesecu, gospa Tilka Berložnik
- 20.4. 91 let je praznovala gospa Angela Mahor
- 21.4. 90 let je praznovala gospa Zofija Cepec
- 27.4. 93 let je praznovala gospa Avgusta Kamnik
- 29.4. 80 let je praznoval gospod Ivan Vivod
- 30.4. 88 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Jakob Pečnik

MAJ 2008

Praznovalo je 20 stanovalcev.

- 16.5. 92 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Ivana Stravnik
- 3.5. 53 let je praznovala najmlajša stanovalka v tem mesecu, gospa Monika Črešnik (na sliki)
- 25.5. 81 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu gospod Anton Hvalec

JUNIJ 2008

Praznovalo je 25 stanovalcev.

- 7.6. 55 let je praznovala najmlajša stanovalka v tem mesecu, gospa Janja Železnik
- 16.6. 91 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Marija Fujs (na sliki)
- 23.6. 90 let je praznovala gospa Marija Pečoler
- 24.6. 51 let je praznoval najmlajši stanovalec v tem mesecu, gospod Branko Domjanič
- 29.6. 83 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Peter Ternik

JULIJ 2008

- 1.7. 68 let je praznoval najmlajši stanovalec v tem mesecu, gospod Drago Mulej
- 6.7. 79 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Remšak Viktor
- 11.7. 52 let je praznovala najmlajša stanovalka v tem mesecu, gospa Anica Ras
- 24.7. 90 let je praznovala gospa Anica Čuk
- 25.7. 95 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Ana Praprotnik (na sliki)

AVGUST 2008

- 2.8. 44 let je praznovala najmlajša stanovalka v domu, gospa Erika Jurak
- 2.8. 92 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Bernardina Skralovnik
- 13.8. 88 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu gospod Rok Lavko
- 29.8. 80 let je praznovala gospa Angela Smolčnik

V TEM MESECU JE PRAZNOVALA TUDI GOSPA OLGA LORENČIČ

SEPTEMBER 2008

- 3.9. 63 let je praznovala najmlajša stanovalka v tem mesecu, gospa Ida Sušek
- 5.9. 67 let je praznoval najmlajši stanovalec v tem mesecu gospod Polc Milan
- 18.9. 96 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Justina Šekavčnik
- 25.9. 88 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Mihael Šaukl

V tem mesecu je praznovala tudi gospa Marija Cehner (na sliki)

OKTOBER 2008

Praznovalo je 28 stanovalcev.

- 2.10. 98 let je praznovala druga najstarejša stanovalka v domu, gospa Frančiška Oto
- 2.10. 53 let je praznoval najmlajši stanovalec v tem mesecu, gospod Kristijan Fajmut (na sliki)
- 8.10. 87 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu gospod Edvard Klemen
- 13.10. 90 let je praznovala gospa Urška Šegel Kupljen
- 27.10. 85 let je praznoval gospod Djuro Balič
- 29.10. 97 let je praznovala gospa Hilda Aplinc

NOVEMBER 2008

Praznovalo je 18 stanovalcev.

- 1.11. 92 let je praznovala gospa Štefka Kogelnik
- 1.11. 58 let je praznoval najmlajši stanovalec v tem mesecu, gospod Peter Oberžnik
- 3.11. **99 let je praznovala najstarejša stanovalka v našem domu, gospa Marija Kanič (na sliki)**
- 30.11. 94 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Andrej Vocovnik

DECEMBER 2008, JANUAR 2009

Praznovanja obeh mesecev smo združili; bilo je 17 decembrskih ter 26 januarskih slavlencev. Skupaj 43.

- 1.12. 90 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Barbara Kroppay (na sliki)
- 23.12. 56 let je praznovala najmlajša stanovalka v decembru, gospa Viktorija Lipuš
- 31.12. 97 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Anton Kovše

- 5.1. 96 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesec, gospa Antonija Plešej
- 15.1. 83 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Nazif Ogrševič
- 16.1. 60 let je praznoval najmlajši stanovalec v tem mesecu, gospod Branko Črešnik

FEBRUAR 2009

Praznovalo je 20 stanovalcev.

- 10.2. 71 let je praznovala najmlajša stanovalka v tem mesecu, gospa Julijana Vesnik
- 17.2. 95 let je praznovala najstarejša stanovalka v tem mesecu, gospa Rozina Šuštaršič
- 24.2. 90 let je praznovala gospa Jožefa Uršej (na sliki)
- 26.2. 90 let je praznoval najstarejši stanovalec v tem mesecu, gospod Ivan Štrucl

NAGRADNO ŽREBANJE

Ivica Peruš, delovna terapevtka

MAREC 2008

Kaj štejemo med velikonočna jedila?

Od 85 odgovorov so bili izžrebani:

- 1. Gerhold Kristina
- 2. Šmon Marija
- 3. Uršej Roman
- 4. Ostruh Jožefa
- 5. Gril Marija

APRIL 2008

Kako imenujemo prvi april?

Od 63 odgovorov so bili izžrebani:

1. Hovnik Tončka (na sliki)
2. Omulec Gizela
3. Krautberger Marija
4. Klakočer Anton
5. Šafer Marija

MAJ 2008

Nekdaj je bil 25. maj praznik. Kateri?

Od 57 odgovorov so bili izžrebani:

1. Konečnik Magda (na sliki)
2. Kolar Ivan
3. Knap Ana
4. Janež Marjeta
5. Mahor Angela

JUNIJ 2008

Kdaj so v našem domu svete maše?

Od 53 odgovorov so bili izžrebani:

1. Herič Jože
2. Pokržnik Vinko
3. Mori Slavko
4. Bezjak Martina
5. Bolha Genovefa (na sliki)

JULIJ 2008

Kako se obvarujemo pred vročino in soncem?

Od 62 odgovorov so bili izžrebani:

1. Poprask Marija
2. Cehner Marija (na sliki)
3. Nabernik Pavlina
4. Kodras Ivanka
5. Kuhelnik Julijana

AVGUST 2008

Koliko kolajn je Slovenija osvojila na OI v Pekingu?

Od 76 odgovorov so bili izžrebani:

1. Bogataj Kristina (na sliki)
2. Jamnik Ana
3. Zorec Marjeta
4. Tomazin Marija
5. Švab Štefanija

SEPTEMBER 2008

Kdo je Primož Kozmus?

Od 115 odgovorov so bili izžrebani:

1. Logar Maks
2. Remšak Viktor
3. Šegel Kupljen Urška
4. Pepevnik Ivan (na sliki)
5. Konec Marjeta

OKTOBER 2008

Kdaj praznujemo dan reformacije?

Od 72 odgovorov so bili izžrebani:

1. Fajmut Kristjan
2. Kroppay Barbara
3. Žlebnik Marija
4. Kulčar Zvonka
5. Ramšak Viktor

NOVEMBER 2008

Kako imenujemo mesec november po starem koledarju?

Od 48 odgovorov so bili izžrebani:

1. Preglau Angela (na sliki)
2. Šuštaršič Rozina
3. Kmetec Veronika
4. Mihelič Joško
5. Nabernik Pavlina

DECEMBER 2008

Na kakšne načine se lahko izognemo gripi in prehladu?

Od 69 odgovorov so bili izžrebani:

1. Majcen Anton
2. Hovnik Tončka

3. Habulin Lizika
4. Bukovec Tončka
5. Verdinek Jelica

JANUAR 2009

Kdo je novi predsednik ZDA?

Od 56 odgovorov so bili izžrebani:

1. Bogataj Kristina
2. Kogelnik Štefka (na sliki)
3. Kralj Margareta
4. Gerhold Kristina
5. Ahej Anton

FEBRUAR 2009

Kdo goduje 24. Februarja?

Od 60 odgovorov so bili izžrebani:

1. Jeromelj Marija (na sliki)
2. Vaukan Jožica
3. Dežman Martina
4. Habulin Elizabeta
5. Rožej Robert

DARITVE SVETIH MAŠ

Ivica Peruš, delovna terapevtka

Daritve svetih maš potekajo pri nas na dva načina.

Vsak ponedeljek ob 16. uri, jo v kapelici doma daruje duhovnik iz Črneč, gospod Franček Kramer. Teh maš se redno udeležuje od 15 do 20 stanovalcev. Vsako prvo soboto v mesecu, pa je sveta maša v jedilnici. Prisotnih je od 90 do 110 stanovalcev; darujejo pa jih duhovniki mežiške in dravske doline – po razporedu.

V APRILU je sveto mašo daroval gospod Franc Linasi iz Mežice. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

V MAJU je sveto mašo daroval gospod Marko Drevenšek, kaplan na Prevaljah. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

V JUNIJU je sveto mašo daroval gospod Danijel Slatinek, župnik iz Dravograda. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

V JULIJU je sveto mašo daroval gospod Ernest Brložnik, župnik iz Vuzenice. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

V AVGUSTU je sveto mašo daroval gospod Fredi Mlinarič, župnik iz Ribnice. S petjem so sodelovale članice KARITAS iz Ribnica.

V SEPTEMBRU je sveto mašo daroval gospod Igor Glasenčnik, župnik iz Kaple. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

V OKTOBRU so sveto mašo na srečanju s sorodniki darovali trije duhovniki: Franček Kraner iz Črneč, Franc Linasi iz Mežice in Ernest Brložnik iz Vuzenice.

V DECEMBRU je sveto mašo daroval, gospod Danijel Slatinek, župnik iz Dravograda. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

Sveto mašo BOŽIČNICO je daroval dr. Milan Matjaž, profesor iz Maribora. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev, pod vodstvom Mire in Mance.

V JANUARJU je sveto mašo daroval gospod Slavo Bek, župnik na Ravnah. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

V FEBRUARJU je sveto mašo daroval gospod Robert Emeršič, kaplan na Ravnah. S petjem je sodeloval domski pevski zbor stanovalcev.

KULTURNE IN ZABAVNE PRIREDITVE

SREČANJE PROSTOVOLJCEV KOROŠKEGA DOMA STAROSTNIKOV S PREDSEDNIKOM DRŽAVE DR. DANILOM TURKOM

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Malokdo v življenju ima priložnost, da se sreča in rokuje s predsednikom države. Prav ta čast je doletela prostovoljce in prostovoljke v Koroškem domu starostnikov. Po prijavi na natečaju za Naj prostovoljca smo bili skupaj z dijaki in mentorico iz Gimnazije Slovenj Gradec vabljeni na srečanje prostovoljcev v Ljubljano. Prireditev se je odvijala pred protokolarno vilo Podrožnik, kjer smo imeli možnost srečanja s predsednikom države.

SPOMINSKA SLIKA

Mojca Čerče, Gimnazija Slovenj Gradec:

Bližal se je konec šolskega leta 2007/08, pravzaprav nas je od težko pričakovanih poletnih počitnic ločilo le še nekaj dni. Dijaki in učitelji smo preživljali še zadnje skupne dni v tem šolskem letu, malo drugače kot običajno, s kolesi smo se podali na izlet po Avstrijski-Koroški. Bili smo že čez mejo, ko je zazvonil mobilni telefon. Bila je Marjana iz Koroškega doma starostnikov. Da ima čudovito novico je povedala... Res je bilo tako. Projekt slovenjegraških gimnazijcev *Humana dela v Koroškem domu starostnikov v Črnečah* je bil predlagan za Naj prostovoljni projekt leta 2007. Presenečenje, veselje, sreča, zadovoljstvo, ponos in potrditev za naše skupno dobro delo. V mislih so se mi odvrtela vsa naša skupna druženja, pred seboj sem videla zadovoljne obraze starostnikov in dijakov prostovoljcev, slišala sem šepet starostnikov, kdaj spet pridete, in ponovno sem se spomnila vseh zgodb, ki so mi jih o druženju s starostniki v Črnečah vedno znova z zadovoljstvom pripovedovali dijaki. Sprejem pri predsedniku republike dr. Danilu Türku v Vili pod Rožnikom, ki je sledil v naslednjih dneh, je bilo le še eden izmed številnih nepozabnih in res lepih doživetij, ki

jih pišemo v naši skupni zgodbi. Tako jasno, kot še nikoli prej, sem takrat vedela, da je to tisto, čemur je potrebno v življenju slediti.

NA LEVI MOJCA ČERČE Z DIJAKOMA

SOŽITJE MED GENERACIJAMI

Tretji medgeneracijski tabor posvečen druženju stanovalcev Koroškega doma starostnikov Dravograd – Črneče, njihovih svojcev in zaposlenih (30.,31. Maj)

Marina Oderlap, dipl.soc.delavka

Naš dom je dom mnogih različnih ljudi z različnimi navadami in potrebami. Vsem nam pa je skupno to, da potrebujemo prijatelje, potrebujemo družbo in bližino so – ljudi. Ideja o taboru je stara že več let. Prvič je bila v takšni obliki realizirana pred tremi leti, ko je bil organiziran prvi doživljajski tabor na Ajdi nad Libeličami. Ideja je zorela in dopolnjeval se je program. Tudi lani smo se družili na Ajdi. Bili smo zelo zadovoljni – tako stanovalci, sorodniki, kot tudi mi, zaposleni. Letošnji tabor je bil še posebej namenjen povezovanju in druženju generacij. V zadnjih dveh dneh maja se je tako zbrala na Košenjaku pisana množica ljudi: 20 stanovalcev, 20 zaposlenih spremljevalcev in prostovoljcev, 10 otrok, svojci in še mnogi drugi gostje, ki so nam polepšali naše bivanje na taboru. Z nami so bili tudi: gospod in gospa Heber, gospa Olga Emeršič, gimnazijci – prostovoljci iz Slovenj Gradca s svojim programom in še mnogi drugi. V objemu neokrnjene narave smo imeli svojega skritega prijatelja, ki smo mu pisali prisrčna sporočila. Sladkali smo se s kavo in potico. Gospa Olga Emeršič nam je odnose in sožitje predstavila tudi na način, kot to zna le ona, prav tako pa nas je tudi naslednje jutro z dihalnimi vajami v naravi pripravila na nov dan. Zabavne igre, harmonika, veseli stanovalci, svojci in zaposleni ter razigrani mlajši obiskovalci, dobra hrana in ples do poznih večernih ur... biti na taboru je res lepo. Drugi dan smo ustvarjali. Delavnice so bile zelo zanimive. Skupaj smo risali, barvali, lepili in ustvarili unikate. S svojimi izdelki in skupnim druženjem smo bili izredno zadovoljni. Tabor je poleg mnogih drugih stvari zaznamovala tudi spletena mreža prijateljstva, ki je vsako leto čudovita in neprecenljiva. Ob njej se razkrijejo drobne pozornosti, hvaležnosti, nasmehi in solzice sreče. Z mrežo prijateljstva smo s stanovalci in drugimi udeleženi še bolj začutili povezanost in pomen našega druženja. Ob koncu so sledile zahvale, podelitev diplom za udeležbo in kosilo. Po kosilu pa »po parih« odhod nazaj v okrilje našega Doma. Hvala vsem, ki ste kakor koli sodelovali in vabljeni zopet naslednje leto.

Vtisi s tretjega Tabora Koroškega doma starostnikov, 30.-31. MAJ 2008, na Košenjaku

Jurhar Rozi, stanovalka

Tudi jaz sem se ga udeležila v spremstvu siná in snahe. Prispeli smo na planinsko postojanko Košenjak, na prelepi kraj in doživeli še lepši sprejem. Vso vodstvo našega doma je bilo gor, tudi sestre, negovalke in prostovoljke. Vsi so delili delo in veselje z nami. Dobro so nas pogostili s potico, delili so nam kavo, pa tudi kakšne kapljice so bile zraven. Tudi naš hišnik Janko je bil tu; samo, da se je v kuharja spremenil. Na pomoč je Srečko prišel, da je bograč daleč naokoli dobro dišal. Ko pa je na vrsto pečenje prišlo, se nam huda nevihta približala je. Vsi smo hitro pod streho spravili se. Tam veselje se nadaljevalo je, saj naša Manca nam na harmoniko igrála je. Drugi dan tudi dobro se je začel, lep, sončen je bil. Tudi s programom se je lepo nadaljevalo, le da sem se sama morala prehitro posloviti zaradi zdravstvenih težav.

MePZ STANOVALCEV KDS ČRNEČE JE ZMAGAL NA 15. REVIJI PEVSKIH ZBOROV SOCIALNIH ZAVODOV SLOVENIJE

Ivica Peruš, delovna terapevtka

11. junij 2008 je datum, ki ga bo Koroški dom starostnikov Črneče zapisal med pomembnejše. Tega dne je Mepz stanovalcev zmagal na 15. Reviji pevskih zborov, socialnih zavodov Slovenije.

Zjutraj ob odhodu, ko smo bili vsi veseli in navdušeni, nam je direktor hudomušno dejal: » Zdaj se veselite, bomo videli, kako bo ob vašem prihodu domov?«

OB ODHODU POZDRAV DIREKTORJA

Sonce nas je spremljalo vso pot do Ljutomera. Med vožnjo smo še nekajkrat zapeli našo pesem.

Z iskanjem prireditvenega prostora nismo imeli težav, smo pa prispeli zadnji.

Ljubka in prijazna prostovoljka Gimnazije v Ljutomeru, nas je pospremila do naše mize in nas postregla s toplim obrokom in kavo.

Sledili so pozdravni nagovori direktorja doma, župana in predstavnika SSZS gospoda Koprivnikarja.

Začelo se je s skupno pesmijo vseh zborov in še skupno pesmijo vseh do sedaj zmagovalnih zborov.

Tekmovalni program 23 zborov je potekal v dveh delih. Vmes smo se sprostili ob nastopajočih, ki so prikazali del kulture Prelekije.

MED NASTOPOM

Po zaključku tekmovalnega dela in kosila, je sledila razglasitev zmagovalnega zbora. Ko smo iz ust članice komisije zaslišali naslov naše pesmi in ime našega zbora; smo se pevke in pevci spogledovali, češ ali smo prav slišali? Ja, smo! Vedeli smo, da pesem Šumijo gozdovi domači lepo zapojemo, nismo pa mislili, da bomo z njo navdušili tudi komisijo. Sledilo je objemanje med nami in sprejem 1. Nagrade – sod vina, s katerim smo proslavljali doma.

Novico je bilo treba čim prej sporočiti domov. Največja navijačica je bila, poleg direktorja, vsa leta socialna delavka Marjana, zato smo njiju takoj, ko je bilo možno, tudi obvestili. Prav tako, kot veselje in sreča ob razglasitvi, da smo zmagali, je bilo veliko veselje ob prihodu domov.

Sprejem, ki so nam ga pripravile socialne delavke, stanovalci in ostali delavci popoldanske izmene, je bil čudovit.

Lepo je delati za ljudi in z ljudmi, ki so veseli uspehov svojih bližnjih.

ZMAGOVALCI DOMA

IZLET STANOVALCEV K SV. JURIJU NA LEGEN, 27.6.2008

Ivica Peruš, delovna terapevtka

Lep je bil junijski petek, ko smo se stanovalci in spremljevalci odpeljali izpred doma, nasproti novim doživetjem. Prva točka našega izleta je bila cerkev Sv. Jurija na Legnu, natančneje, cerkev leži na robu legenske terase nad Šmartnem pri Slovenj Gradcu v Mislinjski dolini. Cerkev je znana tudi po arheoloških ostankih, ki so vidni skozi zastekljena tla cerkve. Od jeseni do pomladi je zaprta, za ogled jo odprejo 1.aprila, kar opazimo, ko se začnejo na urejenem parkirišču ustavljati predvsem avtobusi s turisti – od šolarjev do upokojencev.

Tudi mi smo napolnili parkirišča z našimi avtomobili, kar debelo uro preden smo bili za mašo zmenjeni z gospodom Amadejem, župnikom iz Šmartna.

Nekateri smo na klopih pred cerkvijo uživali sonce, drugi so se sprehajali okoli cerkve. Ob 11. uri smo prisostvovali sveti maši, večina nas je bila v tej cerkvi prvič. Nekaj podatkov o cerkvi in Legnu nam je kasneje povedal gospod Rotovnik, sorodnik naše stanovalke.

Največja znamenitost, ki daje Legnu prepoznavno ime, je prav cerkev sv. Jurija, vendar pa je tam precej znanih turističnih kmetij. Prav eno od njih smo si mi izletniki – romarji iz doma Črneče, izbrali za drugo točko. Prva nas je napolnila duhovno, ta druga pa še malo okrepčala. Na ekološki turistični kmetiji LEŠNIK, ocenjeni s štirimi jabolki, so nas lepo sprejeli.

Pod kozolcem so nam pripravili mize in klopi. Odločili smo se, da si najprej ogledamo kmetijo od zunaj. Domači stanujejo v hiši, pokriti s škodlami. Poleg nje je nova stavba, v kateri so opremljene sobe in apartmaji za goste, pred hišo pa stoji velikanska lipa, pod katero so miza, klopi in dva vodnjaka. Ob hiši je štala za živino, obnovljena kapelica iz 19. stoletja in zeliščni vrt.

Ko smo se posedli in čakali na kosilo, sta nas zabavala domača otroka, najmlajši sin je igral na frulico, najstarejša hčerka pa na citre. Po predhodnem naročilu smo kosili odlično kislo juho in štrudl.

Nekaterim se je zahotelo sprehoda in so za to izkoristili travnik, nekaj pa se je našlo takih, ki so šli še dlje v gozd in se nasmejani vrnili z gobami.

Obiskati turistično kmetijo, pomeni okusiti dobrote, kot so domače salame. Pri tem sta se nam pridružila tudi naš direktor in računovodja. Nekaj stanovalcev si je kupilo salame še za domov.

Kljub temu, da nam je kozolec dajal zaščito pred soncem, smo se vročini, ki je bila tisti dan in po vsem doživetem, radi spomnili na dom in prijeten hlad v naših sobah.

Zahvalili smo se prijaznim gostiteljem, gospe Irmu in gospodu Bertiju ter njunim otrokom in se srečni ter prijetno utrujeni odpeljali v Črneče.

Vtisi z izleta,
Marija Poprask, stanovalka

Vsako leto se rada udeležim izleta stanovalcev. Čeprav sem ta kraj že poznala, sem se tudi letos odločila da grem na izlet. Najprej smo se ustavili pri cerkvi Sv. Jurija na Legnu, maša je bila zelo lepa.

Pot smo nadaljevali v Golavabuko na turistično kmetijo Lešnik. Pričakal nas je lep sprejem in pripravljene mize in klopi pod kozolcem. Dvorišče krasi stara, ogromna lipa ter pred tremi leti prenovljena kapelica.

Gospodinja nam je postregla z juho in štrudlom, okrepčali pa smo se tudi s kavo in narezkom. Na ogled po kmetiji nas je peljal najmlajši sin Martin, vsi trije otroci pa so nam tudi zaigrali. Popoldan smo imeli pravo veselico z Manco in harmoniko.

Čeprav letos na izletu nismo imeli piknika, smo bili zelo zadovoljni. Dobre volje smo se vrnili nazaj v dom.

GOSPA POPRASK V OSPREDJU NA SPREHODU

PIKNIK STANOVALCEV (2.7.2008)

Marina Oderlap, dipl.soc. delavka

V poletnem času so pikniki v našem parku že tradicionalni. Skrbno jih planiramo in stanovalci poskrbijo, da nanje ne pozabimo. Tudi tokrat nam je bilo vreme zelo naklonjeno. Bil je lep poletni dan, veter je prijetno pihljal in drevesa so nam nudila zavetje pred soncem. Stanovalci so se števično zbrali za mizami v parku. Pomagali smo seveda vsi zaposleni, ki smo se lahko odtrgali od svojega rednega dela. Pogovarjali smo se, se družili, dobro jedli in pili, Manca pa nam je zaigrala na harmoniko, tako, da smo tudi zapeli. Tudi stanovalci, ki se piknika zaradi zdravstvenih težav niso mogli udeležiti, so v sobe dobili dobrote s piknika,

tako, da ta dan diši vsa hiša. Veliko smo se slikali in tako zabeležili prelep dan v prijetni družbi .

SREČANJE S SORODNIKI

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Letošnje srečanje s sorodniki, je bilo že 17.

Tradicionalno srečanje smo organizirali ravno na 4. Oktober – dan starejših.

Pričeli smo s sveto mašo v domski jedilnici in nadaljevali s kulturnim programom domskih zborov stanovalcev in delavcev ter dramsko recitacijsko skupino Korenine.

SVETA MAŠA

SKUPINA KORENINE

Za glasbo sta poskrbela mlada Karmen in Andrej. Pred domom smo obiskovalcem ponudili sveže pečeno kostanje, v jedilnici pa je potekala tombola. Lahko smo tudi zaplesali ob glasbi našega Jaroša.

STANOVALCI IN ZAPOSLENI MED PLESOM

REVIJA PEVSKIH ZBOROV ZAPOSLENIH, 11. OKTOBER

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Pevska revija delavcev socialnovarstvenih zavodov, je za naš pevski zbor, vsako leto poseben izziv. Letos smo bili povabljeni v Poljčane in sicer dom dr. Jožeta Potrča.

Pevci in pevke smo bili navdušeni nad lepo urejenim domom in prijaznim sprejemom tamkajšnjih zaposlenih.

Z predstavitvijo pesmi od Štirih kovačev, Na paure, smo poželi bučen aplavz vseh v dvorani.

LIČKANJE, 15.10.2008

Ivica Peruš, delovna terapevtka

Na ličkanju je pri nas vedno veselo in lušno, tudi zato, ker ga združimo s kostanjevim piknikom. Janko in Srečko sta že takoj po zajtrku začela s peko in kaj hitro imela okrog sebe družbo.

Stanovalci in delavci smo bili v pričakovanju, ali bodo kostanji dovolj sladki in seveda so bili. Pred njima je bilo kar nekaj dela, saj ga je treba speči za vse stanovalce, pa tudi delavci si radi kakšnega oluščimo. Zraven nam je »pasal« še sladek mošt.

Po kosilu je moška ekipa v jedilnico navozila koruzo. Kdor je želel, je prišel tja na ličkanje. Za tisto mladino, ki tega običaja ne pozna povejmo, da je ličkanje stara šega odstranjevanja koruznih listov s koruznega storža, potem pa jih še po parih povežemo. Pridne roke ličkarjev so med kupom koruze večkrat naletele na drobna, sladka darila. Družili smo se ob petju, glasbi in pogostitvi z rženim kruhom, slanino in sladkim moštom. Na harmoniko je igral sorodnik naše stanovalke, gospod Vlado iz Kranja, njegova žena, gospa Anica pa je prepevala in nas zabavala. Tudi zato smo jo na koncu ličkanja izbrali, da jo nabulamo. Delo je bilo hitro opravljeno, najbolj vztrajni smo za sabo še počistili in seveda nekaj koruze obesili na kozolec pred domom.

NASTOP FOLKLORNE SKUPINE KUD ŠENTANEL

Mira Vavče, delovna inštruktorica

V četrtek, 6. 11. 2008, smo v Domu starostnikov Črneče gostili folklorno skupino iz Šentanela. Plesalci so nam zaplesali splet ljudskih plesov, ki so značilni za Koroško. Za ritem in glasbo so med plesi skrbeli ljudski godci.

MOŠKI PEVSKI ZBOR VIHARNIKI IZ MEŽICE

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Gostje z imenom Viharniki iz Mežice, so v našem domu vsako leto težko pričakovani. S svojo izbiro pesmi, našim stanovalcem izvabijo nasmeh na obraz, včasih pa tudi kakšno solzo. Eden od pevcev je med programom prebiral tudi svojo poezijo.

LIKOVNA DELAVNICA – IZDELOVANJE VOŠČILNIC

Mira Vavče, delovna inštruktorica

V sredo, 19. 11. 2008, je potekala v Domu starostnikov Črneče likovna delavnica. Na njej so sodelovale vse prijateljske skupine Doma ter učenci osnovne šole Muta, ki so zelo navdušeno pomagali varovancem, pri izdelavi čestitk. Skupaj smo preživeli lepo popoldne.

OBISK SV. MIKLAVŽA

Marina Oderlap – socialna delavka

Prišel je mesec december in z njim čas za sanje, čas za pravljice in čas za Svetega Miklavža. Sveti Miklavž s svojim prihodom prinesel največje veselje otokom, pa tudi odrasli se ob njegovem obisku razveselimo. Tudi letošnje leto je bil v Domu to praznik tako stanovalcev, kot naših otrok, ki so s svojim prihodom ustvarili čudovito razpoloženje. Ker pa Miklavž pač ne pride sam, so nas za uvod razveselili prav posebni gostje. K nam so prišli učenci OŠ Črneče z učiteljico Vesno Burjak. Pripravili so nam kratek program in nas z lutkami popeljali v pravljичni svet domišljije, kjer vse oživi... Zaigrali so nam Mojco Pokrajculjo in igrico Grigorja Viteza Zrcalce. Potem, pa je po vztrajnem klicanju le prišel Sveti Miklavž s svojim spremstvom. Tako otroci v jedilnici doma, kot tudi stanovalci po oddelkih so se daril zelo razveselili. Torej, Sveti Miklavž, vabljen naslednje leto spet med nas...

MED STANOVALCI NA ODDELKU

NAVDUŠENI OTROCI NAŠIH DELAVCEV

OBISK AKTIVISTOV TREH DOLIN

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Obisk Aktivistov mežiške, dravske in mislinjske dolin je potekal v začetku meseca decembra. Aktivisti se na to srečanje posebej skrbno pripravijo. Navadno se ob prihodu razdelijo po oddelkih in obišejo ter obdarijo stanovalce, ki so njihovi člani. Kulturni program ob zaključku so pripravili člani Območnega združenja RK Dravograd.

Obisk KARITAS – MUTA

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Vsakoletno srečanje krajanov Mute in organizacije Karitas, privabi v prostore pred domsko kapelico veliko stanovalcev. Srečanje pričnemo s sv. mašo, nadaljujemo pa z bogato pogostitvijo, ki jo pripravijo članice Karitas Muta. Seveda ne manjka glasbe in prešernega smeha.

TOMBOLA

Peter Štrigl, receptor

V letu 2008 smo se odločili, da bomo za dan odprtih vrat namesto srečelova izvedli tombolo. Čeprav smo bilo malo skeptični kako bo to potekalo za toliko ljudi smo jo kar dobro izpeljali. Zaradi mraza smo jo morali izvesti v jedilnici našega doma. Udeležba je bila velika tudi zaradi bogatih dobitkov, ki smo jih dobili od sponzorjev. Tombola je trajala uro in pol. V

pomoč so mi bile tudi delavke iz drugih služb. Zaradi velikega zanimanja smo tombolo ponovili še v mesecu januarju. Že sedaj pridno zbiramo dobitke za naslednjo tombolo.

PREJEMNICA GLAVNEGA DOBITKA

STANOVALCI NESTRPNO PRIČAKUJEJO TOMBOLO

KOMEDIJA IZSILJENA ŽENITEV v izvedbi Gledališke skupine Slovenj Gradec

Manca Javornik, univ.dipl.soc.delavka

Gledališka skupina Kulturnega društva Slovenj Gradec, je v Koroškem domu starostnikov Črneče predstavila srednjeveško komedijo Moliera: Izsiljena ženitev. Uprizarjali so jo že v času slavnega kralja Ludvika XIV. na francoskih dvorih in v evropskih gledaliških hišah. Priredbo, sceno in režijo je pripravila Romana Špegel Krevh.

BOŽIČNI KONCERT MePZ delavcev, 18.12.

Manca Javornik, socialna delavka

Minilo je že 4. leto od ustanovitve Mepz delavcev doma. Njihov božični koncert je v Koroškem domu starostnikov že stalnica in težko pričakovan.

Letos smo v goste povabili KOLEDNIKE iz Raven na Koroškem. Ob bogatem pevskem programu, pa smo se zahvalili vsem domskim prostovoljcem, za njihovo pripravljenost polepšati dneve našim stanovalcem.

NASTOP »KORENIN« NA BOŽIČNEM KONCERTU V SLOVENJ GRADCU

Olga Isak, voditeljica skupine

Člani naše skupine smo se z veseljem odzvali povabilu, da sodelujemo Na božičnem koncertu v naši novi enoti v Slovenj Gradcu.

Na koncertu so naši člani sodelovali z branjem lastnih prispevkov, v katerih so z lepimi besedami opisali življenje v domu v Črnečah.

Vsi pa so se v svojih prispevkih dotaknili tudi odhoda gospe KAMNIK Marjane v Slovenj Gradec.

Hvaležni so ji za vse, kar je storila za njih v Domu v Črnečah.

Naj zapišem nekaj lepih besed, ki so jih napisali naši člani:

Gospa Jurhar » Gospa Kamnik je ženska širokega srca in razumevanja za nas starejše!«

Gospa Mešelj »Jeseni je bila otvoritev doma v Slovenj Gradcu.

Lahko rečem, da je tudi naš, saj je skupaj z nekaj stanovalci odšla naša Marjana. Pogrešamo jo, vendar vemo, da se bo rada vračala k nam in poskrbela, da se bomo družili in veselili skupaj z njo in s stanovalci doma v Slovenj Gradcu«.

Nastop v Slovenj Gradcu je bil za člane »KORENIN« nekaj posebnega.

Vsem nam je vlil še več elana za nadaljnje delo.

SILVESTROVANJE

Manca Javornik, socialna delavka

Tako kot se za konec leta spodobi, smo v našem domu pripravili zabavo. Silvestrovanje smo pričeli z nastopom, mlade plesne skupine LOLIPOP iz Dravograda.

Stanovalci so se zbrali v jedilnici, lepo urejeni, polni pričakovanj.

Ob » polnoči« smo prižgali kresničke, nazdravili s šampanjcem in skupaj z njimi zaplesali ob zvokih ansambla Albatros.

KULTURNI PRAZNIK

Manca Javornik, univ.dipl.soc.del.

V Koroškem domu starostnikov smo ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarju odprli razstavo likovnih del ZORANA OGRINCA. V kulturnem programu, so v okviru evropskega projekta Z ROKO V ROKI sodelovali dijaki gimnazije Slovenj Gradec in sicer z branjem

poezije Slovenke leta Neže Maurer, v goste so prišli tudi pevci moškega pevskega zbora Šentanelski pavri z Mitjo Šipkom.

DOGAJANJA NA DOMSKIH SKUPINAH

15 LET SKUPINE PECA

Marjana Kamnik, vodja PE Slovenj Gradec

Zgodba skupine Peca se je začela novembra 1993,

takrat sem osem stanovalcev doma povabila na prvo srečanje. Prva tema pogovora je bila primerna času, Martinovanje.

Čeprav sem skrbno načrtovala ustanavljanje skupine in delo v skupini je bilo prvo srečanje precejšnja stiska.

Sama nisem vedela kaj se bo zgodilo, stanovalci niso vedeli kaj naj bi se zgodilo, zaposleni v domupa so z zanimanjem opazovali kaj se dogaja.

Nekaj krat so stanovalci prišli na srečanje nato pa so začeli opravičevati odsotnosti. Ostali smo samo trije pa še ta dva zato ker sta obljubila, da bosta hodila.

Takrat sem pomislila, da bi prenehali s sestajanjem. Pa sem vztrajala. Povabila sem še druge stanovalce, za pogovor pa pripravljala teme, ki so jih predlagali stanovalci. Potem pa so stanovalci kar prihajali, pridružili so se nam novi in po nekaj mesecih nas je bilo že preveč za

delo v skupini. Novega člana v skupino smo nato lahko sprejeli le, če je kdo izstopil iz skupine, teh pa ni bilo.

Biti član skupine Peca je postal privilegij.

Pojavila se je potreba po ustanavljanju novih skupin. Danes se stanovalci srečujejo v šestih prijateljskih skupinah.

Druženje v skupinah je postal način življenja stanovalcev v Koroškem domu starostnikov in ponuja kakovostno bivanje.

Vredno je bilo vztrajati!

Obstaja kraj, kjer se čas, ne samo ustavi ampak teče nazaj.

Kjer si skrb vzame dolg dopust.

Kjer fantazija in realnost sodelujeta v sožitju. (Žare Tomšič)

ŠMARNICA – SKUPINA SORODNIKOV STANOVALCEV Z DEMENCO

Ferdo Rotovnik, član skupine

Kako zelo nas, ljudi združujejo iste usode, nam dokazuje skupina Šmarnica. Na pobudo gospe Marjane Kamnik, se je prvič sestala dne, 5.4.2007, skupina sorodnikov stanovalcev varovanega oddelka v Koroškem domu starostnikov Črneče.

Prisotni smo bili štirje člani. V tistem času mi je veliko pomenil pogovor z ljudmi, ki so trpeli zaradi hude bolezni svojih najbližjih. Moja žena je namreč pred leti zbolela za Alzhajmerjevo boleznijo, ki je zame in za celo mojo družino pomenila hud udarec in veliko preizkušnjo. Ker je bila žena, mama in babica neverjetno skrbna za vse nas, smo ji ob spoznanju hude bolezni poskušali vračati, kar nam je ona dajala celo življenje. Ko je bolezen napredovala in nismo zmogli več skrbeti za našo babico doma, je njen drugi dom postal, Dom v Črnečah. Ona takrat ni več vedela. Tako se nam je vsaj zdelo. Ko sva s hčerko pripeljala našo babico, mojo ženo v Dom, je ga. Marjana dejala sestri: » Ta gospod bo vsak dan tu.« Videla me je drugič v življenju. Tako je tudi bilo.

Tako zelo nas je gospa Marjana poskušala razumeti in spoznati. Dnevno se srečuje s sorodniki ljudi, ki zbolijo in potrebujejo 24 urno nego na dan. Prav zaradi tega, ker imata z nami vsemi stike in nas razumeta, nas gospa Marjana in še gospa Ivica vzpodbujata, da skupina ŠMARNICA deluje. Občutek topline, ki ga dobiš ob spoznanju, da te v trpljenju nekdo razume, saj doživlja isto bolečino ob spoznanju nemoči pri tako hudi bolezni, ti daje moč, da zmoreš svoje življenje živeti naprej, čeprav v njem ostaja nenadomestljiva praznina. Pravzaprav sva z ženo preživljala kljub njeni hudi bolezni več ur na dan skupaj. Od jutra do poldneva sem jo sprva vodil pod roko po sprehajalnih poteh in po samem kraju, po napredovanju bolezni sem jo vozil v vozičku, zadnje mesece pa sedel ob njeni postelji. Pripovedoval sem ji o hčerkah, njenih ljubljenih vnukih, o sorodnikih in o vsem, kar se je dogajalo v našem kraju.

Obujala sva spomine, molila, pela... Nikdar nisem vedel ali je prisotna, ali razume, pa vendar je bilo v njenih očeh nekaj, kar je dalo slutiti, da je še delček nje v našem svetu.

Tako sem postal stalni obiskovalec Doma. Poznali so me zaposleni in stanovalci doma.

Postali smo prijatelji. Razumeli so me, to sem čutil. Jaz pa sem jim bil neskončno hvaležen, ko sem prišel in videl, da je urejena in zadovoljna. Tako so se ustvarjala prijateljstva. Vabili so me na vse njihove prireditve, zmeraj so mi dejali:« Ti si pa tako naš.«

Ko sem prihajal jutro za jutrom, sem pozdravljal zaposlene in stanovalce, jim dajal roko, bolne pobožal in jim povedal kaj lepega, ko sem videl, da trpijo.

Njihova hvaležnost mi je dajala energijo in moč, čeprav je moje srce neskončno trpelo. Ali ljudje v današnjem svetu vedo, da ti lahko nekaj pomeni hvaležnost nekoga, ki si mu polepšal dan. Mogoče bi bil danes ta svet lepši, če bi ljudje to še poznali ali pa se mogoče naučili tega...

Ljudje dobrega srca so tista pljuča, s katerimi naš svet še lahko diha.

*» Ljubiti eno uro je lastnost živali,
ljubiti en dan je lastnost ljudi,
ljubiti celo življenje je lastnost angelov,
toda ljubiti celo življenje eno samo bitje
je lastnost bogov«.*

POTEPALI SMO SE PO DRAVSKI DOLINI

Anica Debenjak, voditeljica skupine

Namesto delovnega sestanka v torek popoldne, smo se člani skupine Korenine, ki smo sodelovali na prireditvi ob letošnjem kulturnem prazniku, odpeljali na obisk h gospe Mateji Erjavec kar na njen zelo prijeten in prijazen dom. Šli smo namreč na kavo, pa smo bili deležni bogate pogostitve. Ustavili smo se tudi pred novim domom za starostnike, ki bo v kratkem pripravljen za vselitev in seveda takoj ugotovili, da je prostor za sprehode pri nas v Črnečah neprecenljive vrednosti. Dobre volje smo se vrnili v naš drugi Dom.

V skupini gospo Matejo zelo pogrešamo, saj je že nekaj časa odsotna zaradi bolezni. Želimo ji čimprejšnjo ozdravitev in se ji še enkrat lepo zahvaljujemo za prijazno gostoljubnost.

SKUPINA PECA

TO SMO MI,
KI SMO SE ODLOČILI,
DA SKUPAJ BI BILI
VSAK TEDEN DNI.

....
DOGODKE TEDNA PRELETIMO,
SE O BLIŽNJIH DNEH RAZGOVORIMO,
SI SREČE MED SEBOJ ŽELIMO
VSE SPOMINE OBUDIMO.

...
TUDI HARMONIKA IN PESEM
STA SKORAJ VEDNO Z NAMI,
DA DOBRA VOLJA SE OHRANI.
TEDEN NAM TAKO JE KRAJŠI,
DA SMO TU V TEM DRUGEM DOMU,
ŠE MOGOČE, RAJŠI.

...
PECA JE SIMBOL KOROŠKE,
IME SMO DALI SI PO NAŠI LEPI GORI.
KRALJ MATJAŽ TAM SPI Z ALENKO,

**ZATO ŠE RAJŠI SMO VSAK TOREK ZBRANI
V SKUPINI NAŠI, P E C A IMENOVANI.**

Spesnil član skupine: IVAN SREBOTNIK

SREČANJE S SORODNIKI NA SKUPINI TULIPAN

Tončka Pšeničnik, voditeljica skupine

Lep majsi dan, poln pričakovanja. Pripravljali smo se na 6. Srečanje s sorodniki. Kot vedno, nekaj treme, malo strahu. Vendar vse to mine, ko se zberejo prvi člani skupine in njihovi sorodniki ali prijatelji. Letos je naše srečanje potekalo v jedilnici in pridružili so se nam naši mladi prijatelji iz Osnovne šole Muta, s svojo mentorico Marijo.

Učenec Rudi je zaigral na frajtonerico, mi pa smo pomagali zapeti nekaj pesmi. Hvaležni smo vsem, ki se udeležite našega srečanja

Vtisi članov skupine:

Terezija:« Obiskala me je hčerka, bila je zelo zadovoljna. Manjkal je na žalost le sin, ki je bil v službi.»

Marija:« Nada je že naša stara znanka, vedno rada pride in nam prinese dobrega peciva.»

Francka:« Obiskala me je moja nečakinja, zelo sem bila vesela.»

Barbika:« Snaha Erika pride vsako leto in vedno ji je všeč. Jaz pa sem se najbolj razveselila učencev.»

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE

Marina Oderlap – socialna delavka

V mesecu juniju nas je razveselilo prejeta vabilo na Zaključek študijskega krožka – organiziranega v sklopu Centra za izobraževanje odraslih Mocis. Voditeljico krožka – gospo Marinko Lampreht poznamo že iz mnogih prejšnjih srečanj, saj je nenadomestljiva obiskovalka našega doma. Tokrat pa smo se mi odzvali njenemu vabilu in odšli na Razbor, kjer smo uživali v prelepi okolici in še prijetnejši družbi. V domu dajemo velik poudarek medgeneracijskemu povezovanju in ohranjanju stikov stanovalcev z njihovim prvotnim življenjskim okoljem, zato je bil ta dan popoln. Skupaj s članicami študijskega krožka in mladimi gosti smo se družili, pogovarjali in tkali nove prijateljske vezi. Sledila pa je tudi bogata pogostitev in domače vzdušje v kočici. Ob vožnji domov smo si ogledali še novi dom v Slovenj Gradec in se vsi smo se strinjali, da je to eden izmed dni, ki jih ne bomo pozabili.

POPOLDNE V PRIJETNI DRUŽBI NA RAZBORJU

Jurhar Rozi, stanovalka

Zelo sem bila presenečena, ko sem dobila vabilo na srečanje Mocis – Center za izobraževanje odraslih Slovenj Gradec. Meni vse nepoznano,.. takoj se posvetujem z našo socialno službo, ki mi razloži pomen ustanove, sodelovanje med našim domom starostnikov v Črnečah in njimi. Ker sta bila povabljeni še dva člana našega doma, nas je prevzela socialna delavka Marina Oderlap in nas odpeljala na povabljeni kraj. Gospe veliko sodelujejo z našim domom. »Vse predstavljene, ...le naše glave pozabljive vse, razen Olge Emeršič, ki z nami večkrat sodeluje, – nič zapomnile imen.« Pripravile so tudi program. Deklice mlade so nam lepo zaigrale, pa tudi pogovori so bili koristni. Sledila še zakuska je, da miza kar šibila se je. Zahvaljene za ves trud, prijaznost in lepo nepozabno popoldne.

PESEM O JAGENJČKU

MLADO JAGNJE,
LEPO, BELO,
GRE ZA MAMICO VESELO.

MAMICA PRAVI: »NE, NE SKAKAJ,
TAM PO TRATI SE NE TACAJ!
LAHKO KAM SE ZALETIŠ
IN SI ŠIBKO NOGICO ZLOMIŠ!«

JAGNJE MAMICE NE POSLUŠA,
RAJŠI SAMO VSE POSKUŠA.
SE PREKUCNE V JAMICO
IN SI ZLOMI NOGICO.

JAGNJE NOGICO ZLOMILO,
GLASNO KLICALO IN VPILO:
»OH, OTROCI, UBOGAJTE
SVOJE SKRBNNE MAMICE!«

Po ustnem izročilu zapisala Margareta Bobnič

VESELO PRAZNOVANJE

Člani skupine Peca in skupine Korenine

Sredi januarja smo se ob lepem zimskem popoldnevu naložili v avtomobile in se odpeljali v Dravograd, točneje Pod grad. Skupino Peca in Korenine je voditeljica ga. Olga povabila na svoj dom, kjer sta nas z možem slavnostno pogostila v čast svojega rojstnega dneva in vstopa v našo pokojninsko podjetje.

Ob spremljavi harmonike in kitare, ki sta ju obvladovala dva Milana, je bilo naše petje uglaseno in razpoloženje prav prijetno. Proti večeru smo se vrnili v naš dom na zaslužen počitek.

Olgi in njenemu soprogu se za njuno gostoljubje še enkrat lepo zahvaljujemo.

SKUPINA EDLVAJS – ŽIVLJENJSKE RESNICE

Marina Oderlap, voditeljica skupine

Člani prijateljske skupine Edlvajs se na svojih tedenskih srečanjih pogovarjamo marsikaj. Teme pogovorov so zelo različne, kakor smo raznoliki in edinstveni tudi mi. Spremljamo letne čase, praznike in naša osebna praznovanja. Rojstni dnevi so priložnost, ko se spomnimo prehojenih poti in dogodkov, ki so zaznamovali naša življenja. Kot član skupine, si del nečesa večjega in povezan z nevidnimi niti prijateljstva. Pozimi se večkrat posvetimo tudi temam, ki bogatijo našo dušo. Na ta način se med sabo še bolje spoznavamo in si zaupamo. V januarju smo se pogovarjali o stvareh, v katere verjamemo in ki so nam v življenju pomembne. Poimenovali smo jih življenjske ali naše resnice. Pa pogledajmo, kaj smo spoznali.

Gospod Pliberšek: »Veliko je vredno, da smo dobre volje, da si lahko povemo stvari in se pogovorimo. Biti moramo prijazni in se družiti ob prijetnih stvareh, ob kavici, prireditvah in izletih. Moj moto je... Dvakrat premisli in šele nato reci! Samo da jaz na to večkrat pozabim.«

Gospa Vaukan: »Cenim skromnost. Rada se pogovarjam, če se kdo ne želi, se to takoj vidi, zato takšne posameznike pustim pri miru. Prav tako ni prav, da se laže in preklinja, ..tega ne maram. Kultura obnašanja je zelo pomembna.«

Gospa Korošak: »Rada sem v Domu. Slabše vidim pa tudi noge me bolijo, ker pa sem bila že prej navajena vsega hudega, to dam na stran in se imam lepo. Rada imam svoj mir in delam, kar želim. Vsak dan se »hecam« in nasmejim. Držim se načela – Če kaj ni v redu, to povej!«

Gospa Sušek: »Rada imam svoje otroke in jih pogrešam, zato tudi rada pridem na skupino, da se zamotim in se imam lepo. Držim se načela - Živi vsak dan, kot bi bil tvoj zadnji, to pomeni, da počni stvari, ki jih imaš rad. Jaz

rada počivam, spim, grem domov na obisk in pridem na skupino.«

Gospa

Krajnc: »Sama ne zdržim brez dela, rada delam, predvsem »štrikam«. Delo plemeniti! Delo človeka krepí.«

Gospod Fajmut: »Imel sem težko življenje, a se kljub temu rad spomnim mladih dni. Biti moramo hvaležni za stvari, ki jih imamo in ne ves čas »jamrati« česa nimamo. Cenimo življenje, ki nam je dano. Lahko si najdem svoj mir, ali se družim ob prijetnih dogodkih.«

Gospod Remšak: »Rad sem na tekočem. Odpeljem se domov, prebiram časopise in gledam televizijo. Vedno izveš kaj novega in zanimivega. Kar znaš, to veljaš.«

Gospa Zorec: »Življenje je lepo. Seveda nas pestijo razne zdravstvene težave, a ko se nasmejimo, je vse pozabljeno. Imejmo se radi.«

MED NAMI...

IZLET NA SV. DUH NA OSTREM VRHU, 26.8.

Olga Isak, prostovoljka

Lepega avgustovskega dne smo se na povabilo gospe BUKOVEC odpeljali na Sv. Duh na Ostrem vrhu.

Sv. Duh na Ostrem vrhu je idilična vasica v občini Selnica ob Dravi.

Leži na nadmorski višini 907 metrov

V tej lepi vasici je pred prihodom v KDS Črneče živela naša gospa Bukovec

Sedaj tu živijo njeni ožji sorodniki.

Tako lepa kot je ta visokogorska vasica je bil lep tudi sprejem, ki smo ga doživeli ob prihodu na njeno domačijo.

Preživeli smo lep dan ob polno obloženih mizah.

Posebej pa smo bili vsi očarani nad povezanostjo med vsemi generacijami njene družine.

Povem Vam, da kaj takega težko vidiš in doživiš.

Na koncu pa se naj v imenu vseh, ki smo se udeležili tega izleta – najlepše zahvalim gospe BUKOVEC.

ŠE V SANJAH SI NISEM MISLILA...

Barbara Kroppay, stanovalka

Davno, že v letu 2008, je minil moj devetdeseti rojstni dan, vendar sem bila prelena, da bi o tem kaj napisala. Še v sanjah si nisem mislila, da bom dočakala toliko let in še tukaj, v mojem drugem domu, v Črnečah.

Imam še v dobrem spominu, kako sem bila lepo sprejeta, 28.3.2003, ko so me pripeljali iz bolnice. Ne morem skoraj verjeti, da so leta tako hitro tekla in sem že tako stara – mlada. Sicer je moja osebna veljavna do leta 2018, torej je treba zdržati do konca, kolikor pač bo še šlo.

Moj rojstni dan sem praznovala kar celi teden.

Prvič pri mojih domačih, šla sem na kosilo in seveda torta ni manjkala. Drugi dan sem se zelo razveselila krasnega šopka in čestitke od gospoda Direktorja, ki je prišel v spremstvu socialne delavke in drugega osebja.

Vsak dan mi je kdo prišel voščit; ne vem koliko rok sem morala stisniti. Enkrat sem praznovala tudi v skupini Tulipan, kjer se zelo dobro počutim, čeprav mi je žal, da v letu 2008 nismo nikamor šli.

Drugače se ne morem kaj pritoževati, ker so vsi z menoj dobri, morda pa se le kateri spomni, kako bo takrat, ko bo v mojih letih. Zato naj gre zahvala vsem, ki tako lepo skrbijo zame in me v žalostnih trenutkih tolažijo.

AKTIVNOSTI NA VAROVANEM ODDELKU

Bojana Rezar, negovalka

Demenca. Beseda, ki jo lahko izgovorimo, pa vendar jo je težko razumeti. Težko jo razumemo mi, ki smo na oddelku noč in dan, še težje jo razumejo in sprejmejo svojci, stanovalcev, ki bivajo pri nas.

Zakaj se več ne giblje, zakaj toliko pokadi, zakaj bolj ne je???? Vsa ta vprašanja s strani sorodnikov nas begajo, ko pa vemo, da so to ljudje, eni in isti le da sedaj potrebujejo nekoga, ki jih vodi, usmerja.

Navade ostanejo, le da so izrazitejše, mi pa jim sledimo, nikakor ne zatiramo.

Varovani oddelek je prav v tem spomladanskem času zasijal v vsej svoji lepoti in domačnosti. Dobili smo novo kuhinjo, družimo se v novi jedilnici, ki je velika, svetla in predvsem, vedno polna.

Stanovalci ne le zaidejo vanjo, to je postalo njihovo zbirno mesto, kjer opravljajo dolge obrede molitev, pojejo, plešejo, ustvarjajo in se počutijo lepo eden z drugim.

V domu imamo veliko, novo kuhinjo, kuharice poskrbijo, da nismo lačni; pa vendar ima kuhinja na varovanem oddelku svojevrsten čar. S skupnimi močmi velikokrat spečemo kakšno sladico in omamna dišava popelje v jedilnico tudi stanovalce iz sob. Nabirali smo regrat, bilo ga je ogromno, pa vendar premalo za tiste, ki ga niso okusili že več let.

Vsi se trudimo, da bi stanovalci na oddelku vsaj nekoliko začutili toplino, ki so jo imeli doma. Za njihovo dobro počutje skrbita tudi gospodinji in le z njuno pomočjo lahko medicinsko in negovalno osebje nemoteno dela.

Kakor vreme, tako tudi mi in naše počutje vpliva na stanovalce. Zato smo toliko bolj vesele, da imamo prekrasno mentorico Jožico od katere smo se naučile imeti rade in spoštovati sebe, le tako se bomo lahko razdajale drugim.

REGRATOV PIKNIK

Darja Poberžnik, negovalka

Stanovalci in negovalno osebje varovanega oddelka, smo se že kar dobro pripravili na lepe sončne dneve. Kajti, ko sončni žarki posijejo v naš prelepi dnevni prostor, jo že »mahnemo« na sprehod.

Popoldan, ko sva s kolegico nastopili službo, naju je v dnevnem prostoru pričakalo kar nekaj stanovalcev. Vreme, ki je bilo tako čudovito, nas je kar vleklo v naravo. Prišli smo na idejo, da si naredimo regratov piknik. Porazdelili smo se v dve skupini: ena skupina so bili stanovalci, ki so šli nabirat regrat, druga skupina pa je pripravila krompir, ga narezala in skuhala. Zraven pa smo skuhali še jajca. Stanovalci, ki so nabirali regrat, so delo vzeli zelo resno – bili so zelo zavzeti. Med nabiranjem so bili še opazovalci in občudovalci narave. Srečo imamo, da se naš dom nahaja v tako lepem okolju, med travniki, gozdovi... Tudi ptički

so nam zelo lepo žgoleli. Vrečki, ki smo ju vzeli za regrat, sta bili naenkrat polni. Ko smo se vračali nazaj na oddelek, so si iz veselja zapeli. Regrata se nam je tako » luštalo«, da smo komaj čakali, da ga očistimo. Pa vendar ni bilo problema, saj smo delo pričeli z dobro voljo. Regrat smo nasuli na mize, ga očistili in oprali. Malo smo ga že narezali, zraven smo » zmučkali« krompir in dodali jajca, česen, bučno olje in kis.

Da vam povemo, s kakšnim užitkom smo to pojedli, na sebe smo bili pa zelo ponosni. Želimo si še več takšnih popoldnevov.

O USODAH KOTNIKOV IZ DOBRIJ

Prof. Tone Sušnik, stanovalec

NA SLIKI GOSPOD SUŠNIK Z VODITELJICAMA SKUPINE PECA

Vojna je že sama po sebi huda: strah, pomanjkanje, stiske. So pa nekatere družine, ki jih je posebej udarilo. Kotnikova iz Dobrij je ena od teh. Mirna, kmečka družina.

So Županci, so Juričevi, so Jugi po domače. So iz rodu duhovniki – Šimen, Janko, Jaroš; so učeni profesorji: Franc, Janko, Marija, Lenka in še kdo. So pa tudi mučenci in trpini. O teh slednjih bi rad govoril.

Bridko smrt je storil RAJKO KOTNIK, Jarošev polbrat. Bil je velik narodnjak. Prežih ga omenja v romanu Požganica. Nacisti so ga aretirali, zloglasni sodnik Freisler ga je obsodil na smrt, in ga obglavili – tako kot Selane. To so bile grozljive minute z morilskim ceremonijalom.

Njegov brat CIRIL KOTNIK je bil jugoslovanski ataše v Rimu. Ko so prišli nacisti v Rim, so ga aretirali in bil je mučen. Po intervenciji Vatikana so ga izpustili. Njegov vnuk je postal župan Rima.

Tudi stari Županc (DOMINIK KOTNIK) je bil v Dachavu, a se je srečno vrnil.

Župančev Lojzij (sin Dominika) – ALOJZ KOTNIK, bogoslovec v Veržeu, je bil ustreljen kot talec 8. marca 1945, torej dva meseca pred koncem vojne. Talce so streljali za povračilo za ubitega nacističnega funkcionarja.

ANDREJ KOTNIK st., Jurič po domače. Januarja 1945 so ga odpeljali v Dachau. Vrnil se je domov junija 1945.

Njegov sin STANKO, 17-leten bil kot partizan ujet, bil v Dachavu. Srečno se je vrnil. V Dachavu je veliko pomagal dr. Sušniku, ki mu tega ni pozabil. Umrl je leta 2006 v Koroškem domu starostnikov v Črnečah.

ANDREJ KOTNIK ml., Juričev Dječek – 16-letnega so ujeli, zaprli v dravograjskem zaporu, ga pretepali in ga odgnali do Sv. Neže in ga tam kot talca ustrelili – 11. jan. 1945. Po njem so imenovali posebno šolo na Ravnah. Ustanoviteljica in prva ravnateljica je njegova sestra Marija Štandeker, roj. Kotnik, Juričeva.

Na mestu so postavili spominsko obeležje z napisom:

TU JE KONEC MUČENIŠKE POTI NAŠE

SAMI JAME SMO SI SKOPALI

PADLI VANJE

SEME SMO SVOBODE VAŠE

(Dr.F.Sušnik)

Z JAROŠEM KOTNIKOM, najmlajšim sinom Franca Kotnika, železničarskim uradnikom, sva sedaj prijateljevala v Koroškem domu starostnikov v Črnečah. On se je bližal stotici.

Rojen je bil v Trstu, leta 1914. Mati je bila Čehinja, gospodinjala je tamkajšnjemu gospodu. Ko je vdovel Franc Kotnik, dobrijski rojak – je ostal s kopico otrok. Pa je župnik pozval ženske, a se nobena ni podstopila. Je pa pustil svojo gospodinjo in sta ste oženila. Iz tega zakona je sin Jaroš.

PREJELI SMO

KAFETEK

NEBEŠKEGA HVALIM OČETA,
KI USTVARIL JE LJUBI KAFE;
ZA KAFETEK SEM PAČ NAJBOL VNETA
ZA NJIM HREPENI MI SRCE.

KO ZJUTRAJ USTANEM, POKRIŽAM,
SE ANGELU VARUHU ZROČIM,
PA PREDNO SE K DELU PRIBLIŽAM,
KAFETEK NA MIZO ŽELIM.

PRAV URNO GA V ŠALCO NALIJEM
IN DENEM ŠE CUKRČKA VMES;
PREŽLAHTNO SLAŠČICO ZAVŽIJEM,
KOFETEK MOJ LJUBČEK JE RES.

PA PRAVJO, KAFETEK ŠKODUJE,
PREBRISANI STARI LJUDJE.
ZAKAJ PA JE MENI NAJHUJE,
ČE KAFETEK V SLAST MI NE GRE.

ČE BOM KEDAJ GOSPODINJA
IMELA LASTNI SVOJ DOM
NE BOM KUPOVALA SI VINA
KAFETEK SI SKUHALA BOM.

Po pripovedi Barbike Kroppay

PRIJATELJSKE VEZI Z MILANOM NOVAKOM

Anica Debenjak, prostovoljka

V začetku preteklega leta se je stanovalec tega doma, g. Milan Novak, preselil v drugi dom zaradi bližine svojih sorodnikov.

Bil je aktiven član naše recitacijsko-dramske skupine »Korenine« in tudi prijateljske skupine »Peca«. Izmenjali smo si nekaj pisem, v katerih se iskreno zahvaljuje vsem zaposlenim za izredno spoštljiv in prijateljski odnos do stanovalcev in posebno do njega. Pravi, »Bil sem izredno navezan na obe skupini, kakor tudi na izredno prijazno osebje črneškega doma, kar še vedno pogrešam. Res je, da imam čudovito sobico z balkonom, vendar to ne odtehta tiste prave domačnosti, ki je bila v Črnečah«. Pogreša tudi klavir in harmoniko, saj je z igranjem velikokrat popestril življenje sebi in ostalim stanovalcem. Ob branju njegovih vrstic na skupini, se je nam nekaterim zalesketala solza v očeh.

Ponovno smo ugotovili in potrdili, da je za prijetno počutje v mali ali pa v veliki družini potrebno le vsakega po malo, kot začimb pri kuhanju: nekaj spoštovanja, nekaj zaupanja, prijazna beseda in pogled, malo nasmeška na ustnicah in veliko pripravljenosti poslušati drugega. A to je najtežje, saj se nam vsem vedno hudo mudi in nimamo za ničesar dovolj časa. A potem velikokrat obžalujemo in si očitamo za nazaj vse, česar nismo storili, vendar je kesanje prepozno.

Zato pa, spoštovani stanovalci, izkoristimo vsako priliko tudi za to, da si sebi in svojim prijateljem s pozornostjo in nasmehom polepšamo dneve našega življenja.